

NOORD - BRABANDER.

Saterdag, 10 Junij.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

D U I T S C H L A N D.

FRANFORT, den 6 Junij.

Uit Schönheid, in het saksische ertsgebergte, wordt gemeld. In den nacht van den 28 op den 29 Mei werd alhier eene afschuwelijke misdaad gepleegd. Eene moeder, huisvrouw van eenen welgezeten blikhandelaar, alhier wonende, doch thans op reis zich bevindende, verdrong hare 4 kinderen, 2 jongens en 2 meisjes, van welke het oudste nog geen 14, het jongste nog niet volkomen 8 jaar oud was, en stortte vervolgens zich zelve mede in het water. Geene zorgen hadden de vrouw daartoe gebragt, daar de man als een der meer bemiddelde ingezetenen van de plaats bekend is, en alleen krankzinnigheid kan bij haar alle moederlijk gevoel veratikt hebben. Dit schijnen hare vroegere uitdagingen tegen naburen en bekenden, van verdriet in het leven en verlangen naar den dood, als zij maar eerst hare 4 kinderen verzorgd had, ook aan te duiden. Het eene meisje heeft waarschijnlijk geschreeuwd, want haar was de mond vol boter gestopt en de bogen toegebonden; de kinderen schijnen door de moeder vooraf door brandewijn bedwelmd gemaakt te zijn, want op den oever is nog eene flesch met iets van dat vocht, alsmede eene lantaren en snel ontvlambaar gereedschap gevonden. Huiveringwekkend, maar tevens aandoenlijk was het, deze vier kinderen rustig, als in den slaap, niet ver van de moeder, de moedersarmen derzelve, te zien liggen. Menige traan volgde hen na. Bij de op den volgenden dag plaats gehad hebbende ontleding van het ligchaam der vrouw schijnt geen gebrek, waaruit eigenlijk zinneloosheid is af te leiden, ontdekt te wezen, en het is nog altijd twijfelachtig, of de schrikkelijkste woestheid, daar de vrouw van den man wegens onmin zou gescheiden worden, en dus de moedersarm om door het doden der kinderen op den man wraak te oefenen, of werkelijke verstandsverbijstering de moeder tot deze daad gebragt hebben.

PARIS, den 7 Junij.

Het feest van den intogt der koninklijke familie alhier, is een der schoonste geweest hetwelk men sedert lang te Parijs heeft gezien; de geheele parijsche bevolking was op de been en ontving den Koning en de nieuwe Hertogin van Orleans met algemeene en luttelbundige toediening. De intogt te Parijs was ten 2 ure bepaald, maar door oponthoud op den weg van Fontainebleau, hetwelk de koninklijke familie ten acht ure des morgens verlaten had, naar St. Cloud, waar enige rust genomen werd, was het half vier ure in den namiddag toen de koninklijke familie nabij Neuilly de statierijtuigen beklom, en de Koning met de Prinsen te paard steeg. De verwarring die er op dat oogenblik heerschte, door de menigte nieuwsgierigen die overal doordrongen en de rijtuigen die in alle richtingen reden, en waartegen al de pogingen der politie niets vermogten, was onbeschrijflijk. De optogt ging toch stadelijk voort. De Koning tusschen zijne beide zonen, den Hertog van Nemours en den Prins van Joinville, gevolgd van de Ministers, Maarschalcken en een drietien stuks Generaals Aide-de-Camps en Staf-Officieren, waarop daarop volgde de cateche der Koningin, getrokken door acht witte paarden in het purper getaigd; dezelve bevattende alle banken, waarvan de eerste bezet was met den Hertog van Nemours en de beide jonge Prinsessen; de middelste door de Prinsessen Adelaide, Louisa en de Groothertogin Douairière van Mecklenburg-Schwerin; op de achterste bank bevond zich de Koningin, hebbende aan hare linkerkant de nieuwe Hertogin van Orleans, die een rozenkleurig kleed aan had; en witten hoed met veren en sluijers. De Prinses was bleek en zigtbaar getroffen, ter oorzake van al hetgeen reeds van des morgens af rondom haar had plaats gehad, en mogelijk ook door den indruk dien de intogt zelf en het eerst gezigt van Parijs, van deze prachtige zijde der stad, op haar te weeg bragt. De Hertog van Orleans was te paard, nevens het rijtuig, aan de zijde der Koningin gezeten; de Hertog van Anjou aan de andere zijde. Een aantal rijtuigen, waarin de Hofdames der Koningin en der

Prinsessen zaten, bevolten den optogt. De stoet eenmaal tusschen de rij van nationale garden die van Neuilly tot aan de triomfboog (Etoile) geschaard stonden, gekomen, had dezen boeg weldra bereikt. Alhier had de aanspraak plaats van den prefect van het Seine-departement, waarop de Koning hoofdzakelijk antwoordde: dat de stad Parijs zijne genegenheid voor haar kende, dat hij gelukkig was haar zijne aangenomene dochter te kunnen aanbieden, welke de Parijzenaars zoudan beminnen, daar zij hunner herte waardig was, door de goeddheden van geest en hart. „Wat mij betreft — zeide de Koning, met kracht zijne stem verheffende — „Gij weet dat ik mijn leven aan 'lands geluk heb gewijd. Ik zal altijd getrouw zijn aan zijn roem, zijne eer en vrijheid! De uitwerking welke deze woorden op de omstanders, bij de ligt ontvlambare gevoelens der Parijzenaars, en dat wel in dezen oogenblik, had, liet zich Mgt begrijpen. De intogt had vervolgens plaats, onder de grootste toediening en den geweldigsten aandrang der menigte, waardoor meer dan eens de rij gelederen der nationale garden en van de troepen gebroken werd, bijzonder ter hoogte der Tuilerien. Aan de Tuilerien maakte de volksmenigte zich van alles meester wat eenigzins het gezigt begunstigde. De prinsessen kwamen van het balkon des kasteels de troepen zien defileren; doch door de menigte die den toegang vulde, schijnt men daarvan te hebben afgezien, althans het rijtuig der Koningin ter hoogte gekomen zijnde, waar de Koning met zijnen staf stond, schaarde het volk daarnevens waarna de troepen voorbij trokken. Ten half zeven ure was alles afgelopen; de menigte bleef echter nog laat den tuin der Tuilerien vullen. Voor en na het diner, hetwelk ten half acht in de appartementen van den hertog van Orleans werd gehouden, verscheen de koninklijke familie op het balkon van het kasteel, waar het volk haar op nieuw met uithuldig gejuich begroette. — Men heeft van goene ongeregelheden of arrestaties gehoord.

Heden zijn enige telegraphische depesches ontkomen Spanje publiek gemaakt, zamen tot den 5 dezer des avonds, waaraan blijkt dat don Carlos den 2 nog te Barbaastro was, en dat hij gevecht aan leedtoeg schenen te hebben. Men meende, dat de pretendent door Opper-Arragon in Katalonie zou vallen. Oraa zou versterking uit het noorden krijgen. Eene kolonne van Cabrera was te Fuentes aan den Ebro, binnengetrokken.

N E D E R L A N D E N.

'SHERTOGENBOSCH, den 9 Junij.

Zijne M. heeft dezer dagen bij besluit de nieuwe tarieven geregeld en vastgesteld voor de vracht der reizigers van Rotterdam Nymegen vice versa, met de Nederlandsche Stoomboot Maatschappij, en voor de stoomboten in het beurtveer tusschen gemelde plaatsen, waardoor de gerezen verschillen over den maatstaf dier niteenlopende vrachten voor het vervolg zullen zijn uit den weg geruimd.

Men schrijft uit Arnhem van den 6 Junij. Gisteren avond kwamen alhier een groote hondert prussische, nassausche en hessische landverhuizers aan, die, na heden morgen ten vijf ure te zijn gecontroleerd, de reis naar Amsterdam hebben vervolgd, om daar aan boord van de Columbia, Kapitein Mathias Probst, naar Zuid-Amerika te worden overgebragt. — Eene tweede kolonne wordt eerstdaags verwacht.

Bij de kustverlichting op het eiland Schouwen zijn geplaatst als Hooftopzichter L. Falk, teekenaar op 'srijks werf te Rotterdam, en als Onderopzichter C. Moyses jr., te Goedtreede en J. Boerman, belast met het toezigt der kustverlichting te Terwieling.

Tot sarnametafre leden zijn behoord bij de verkiezingen in Noord-Holland, Joak. J. Lantier van Agnès, en bij de rijkse antropot te Amsterdam K. E. van Tolken.

PARLEMENTAIRE STATISTIEK.

Dezer dagen heeft de baron J. B. de Geer, griffier van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de leden derzelve Kamer

... door hem vervaardigd werkje ten geschenke toegezonden, inhoudende de antecedenten, welke de beide Kamers, maar bijzonder de Tweede Kamer, sinds 1815, hebben opgeleverd. Uit meer dan een oogpunt gelooven wij, dat de Baron de Geer, door de vervaardiging en, zoo wij hopen, weldra algemeene verkrijgbaarstelling van dit werkje, in eene wezenlijk hestaande behoefte heeft voorzien. Het is te wenschen dat de gevolgtrekkings en besluiten, welke men uit het overzicht van het, gedurende eene reeks van 22 jaren bij de Kamer voorgevallene, zal kunnen opmaken, niet verloren zullen gaan; en vooral bij eene noodzakelijke, en staatsgebeurtenissen slechts uitgesteld wordende door de herziening der grondwet, in aandachtige overweging zullen worden genomen.

Wij hebben uit het werkje eenige statistieke opgaven getrokken en eenige bijzonderheden opgeteekend, welke mededeeling ons voor onze lezers niet onbelangrijk toeschijnt.

In de eerste plaats treft men in hetzelfde eene opgave aan van de toegestane staatsuitgaven gedurende de laatste 22 jaren, als voor de dienst van

1815.	40,000,000.	1827.	83,599,066.
1816.	82,000,000.	1828.	83,317,980.
1817.	76,721,000.	1829.	86,076,739.
1818.	74,000,000.	1830.	80,295,600.
1819.	72,703,144.	1831.	87,350,000.
1820.	81,199,534.	1832.	93,935,906.
1821.	80,951,587.	1833.	94,628,112.
1822.	78,563,910.	1834.	62,292,828.
1823.	85,415,020.	1835.	57,962,134.
1824.	85,349,839.	1836.	57,988,684.
1825.	85,508,850.	1837.	69,970,413.
1826.	79,957,536.		

Uit deze opgave blijkt, dat tijdens onze vereeniging met België, het hoogste bedrag der jaarlijks toegestane uitgaven heeft beloopt 86 millioen, en wel voor de dienst van den jare 1829, te opmerkelijker, omdat het juist het laatste jaar onzer vereeniging met België geweest is; het minste, in 1819, 72 millioen. De som van 40 millioen in 1814, was alleen bestemd tot voorziening in buitengewone behoeften. Sinds den belgischen opstand echter, is er in 1833 het meest, namelijk 94 $\frac{1}{2}$ millioen uitgegeven, en in 1837 het minst, namelijk 70 millioen (de jaren 1835 en 1836 zijn immers niet mede te rekenen, daar de buitengewone uitgaven voor het departement van oorlog onder de opgegeven sommen niet begrepen waren). Wanneer wij opmerken, dat in 1819 voor het vereenigd Koninkrijk, bijna 73 millioen uitgegeven werd, en voor de dienst van 1837, voor het als koninkrijk bestaande België, slechts de helft van hetzelfde, bij de 70 millioen is gevorderd geworden, dan levert die opmerking en die achteruitgang treurige denkbeelden op.

Het blijkt, dat er betrekkelijk stellige wetsbepalingen, gedurende de afgelopen 22 jaren, 20 voorstellen door de Leden der Tweede Kamer gedaan zijn, waarvan er 9 door de voorstellers weder zijn getrokken of buiten gevolg gebleven! 3 zijn van dat getal verworpen en 8 aangenomen. De laatstgemelde aan de Eerste Kamer gezonden zijnde, heeft dezelve 6 der aangenomen ontwerpen verworpen, 1 daarvan is door haar aangehouden, en slechts 1, betrekkelijk te verleenen dispensatiën, is aangenomen. Men kan daarom wel het besluit trekken, dat de Eerste Kamer weinig gezind schijnt, om de voorstellen van wet, welke de Tweede Kamer haar onderwerpt den Koning aan te bieden, en het grondwettig regt der Tweede Kamer om voorstellen te mogen doen, door de Eerste Kamer als het ware geheel venietigd wordt.

Behalve deze ontwerpen van wet, en behalve de adressen van gelukwensching, tot beantwoording der troonrede, enz., zijn er bij de Tweede Kamer nog 12 adressen aan den Koning, omtrent bijzondere punten, behandeld. Slechts 2 derzelve zijn door de beide Kamers aangenomen; 2 andere, welke door de Tweede Kamer waren aangenomen, zijn door de Eerste verworpen; 4 zijn bij de Tweede Kamer zelf niet aangenomen, en de 4 laatste zijn buiten beraadslaging gehouden of ongetrokken. Aan den anderen kant heeft de Eerste Kamer, op eenige weinige uitzondering na, zich altijd met de ontwerpen van wet, door de regering aan de Tweede Kamer aangeboden, en door dezelve aangenomen en aan de Eerste Kamer toegezonden, vereenigd. De uitzonderingen bepalen zich, nimmende enkele voordragten van wetten nopens het burgerlijk wetboek en het wetboek van burgerlijke regtsvordering. 1 $^{\circ}$ tot een ontwerp nopens restitutiën van, gedane betaalingen op het regt van successie, in de zitting van 1815 — 16. 2 $^{\circ}$ tot een, nopens de paarden-posterij, in die van 1816 — 17; 3 $^{\circ}$ tot een, houdende de voorziening in het lot van vondelingen, enz., in die van 1817 — 18; 4 $^{\circ}$ tot een, betrekkelijk de persequatie der grondlasten, in die van 1826 — 27, en 5 $^{\circ}$ tot een nopens de schatkistbiljetten, in die van 1830 — 31.

Tot eene droevige herinnering strekt ons de aanneming van verschillende ontwerpen met eene uiterst geringe meerderheid, wel gering getal, in de eerste plaats, getuigt van het uiteenloopende

der gevoelens van de oud-nederlandsche en belgische afgevaardigden over de gewigtigste aangelegenheden, en tevens, in de tweede plaats, van de onmogelijkheid om eene opregte vereeniging tusschen de beide landen tot stand te brengen, wier vertegenwoordigers geen enkelen stap deden, om elkander de vriendschapshand aan te bieden. Wij vinden, onder anderen opgeteekend, dat den 30 Junij 1821 een ontwerp, houdende grondslagen van het stelsel van 's rijks belastingen voor 1822, aangenomen werd met 55 tegen 51 stemmen; den 4 Mei 1822 een, nopens de belasting op het personeel, met 54 tegen 51; den 19 Julij 1822 een, de belasting op het geslacht met 57 tegen 52; den 5 Augustus 1822 een, houdende de belasting op het gemaal, met 59 tegen 50, nadat den 18 Julij vorens een ander ontwerp deswege met 66 tegen 51 stemmen was afgekeurd; den 28 April 1827 een, betreffende de persequatie der grondlasten, met 40 tegen 48; den 20 December 1828 een, tot vaststelling der tweede afdeling over de begrooting van 1829, met 58 tegen 51 stemmen.

Tot ons leedwezen moeten wij opgeven, dat ook na den belgischen opstand, en de afscheiding van Oud-Nederland en België; twee antecedenten bestaan, dat over zeer gewigtige aangelegenheden soortgelijke scheuring tusschen de vertegenwoordiging bestaan heeft. Zoo is, den 25 April 1835, het ontwerp, nopens de zamenstelling der regterlijke magt, en den 24 December van dat jaar, de voordragt tot bevordering der belangen van den landbouw elk met de geringe meerderheid van 29 tegen 25 stemmen bij de Tweede Kamer doorgedaan; zoodanige antecedenten geven tot het vermoeden aanleiding dat ontwerpen waaromtrent een zoo groot verschil van gevoelen bij de vertegenwoordiging ontstaan is geenszins die heilzame vruchten kunnen te weeg brengen, welke men, van met eene groote meerderheid van stemmen aangenomene wet met grond kan verwachten.

Ook blijkt het uit dit werkje, dat hoezeer de grondwet dit niet belette, geen der hoofden van eenig departement van algemeen bestuur, gelijk in andere landen, tot afgevaardigde is gekozen. Slechts drie leden, die ad interim met de portefeuille van eenig departement belast waren, hebben zitting in de Kamer gehad. Het zijn de heeren Jhr. G. G. Clifford, Mr. A. van Gennep en thans Jhr. G. Beelaerts van Blokland.

Voorts blijkt het, dat de zittingen der Kamer het langst geduurd hebben in 1815—16, 1830—31, 1831—32, toen dezelve weinige dagen voor de opening der volgende zitting, in October 1816, 1831 en 1832, het jaargetijde waren afgelopen in het jaar 1816—17, toen dezelve, nadat de vorige zitting een geheel jaar had aangehouden, zich tot driemaal bepaald heeft. De zittingen van 1817—18, 1822, 1823, 1824—1825 en 1825—1826 waren in vijf maanden geëindigd.

Eindelijk blijkt het uit dit geschrift, dat Jhr. G. Clifford en Jhr. D. F. van Alphen tegenwoordig de eenige leden zijn, die sinds 1814 in de Tweede Kamer zitting hebben, en al dien tijd in dezelve zitting hebben gehad.

(Handelsblad).

PLEGTIGHEDEN TE NIJMEGEN.

Hoezeer wij reeds in ons nummer van II. diingsdag het een en ander nopens de te Nijmegen plaats gehad hebbende plegtige prierterwijding gezegd hebben, deelen wij echter volgaarne op verzoek het navolgende mede.

Aan de Redactie.

Nijmegen de oude stad der vrije Bataviërs mogt onlangs, zittende hare grijze muren, eene van die luttelrijke plegtigheden aanschouwen, waardoor onze voorvaderlijke godsverering, zoo nitruimend, wordt verheerlijkt. Sedert ruim twee eeuwen, was de R. K. bevolking geen getuige geweest van zulke hartroerende kerkplegtigheid; Monseigneur, de Bisschop van Curium, heeft den 19 en 20 Mei II., aan meer, dan dertig, kweekelingen de geestelijke wijding in verschillende graden toegediend. Bij de vreugdopwelling over de vermeerdering van het aantal der geestelijke voorstanders van godsvrucht en zedelijkheid, betseurde men, vrij algemeen, het gebrek aan ruimte in het kerkgebouw, waar deze zielverheffende plegtigheid verrigt werd, zijnde de kerk der Parochie van den H. Augustinus, die niets anders is, als een, wat vergroot kerkhuis, de vrees, dat in het bekrompen gebouw de menigte te zeer op elkaar zoude gedrongen worden, schrikte dan ook velen af; het ongemak van volksopbehooping schijnt meer door een bepaald aantal van toegangsvergunningen te hebben willen voorkomen; dan, in weerwil dezzer voorzorg, was de drukte der toeschouwers, vooral op den eersten dag, niet groot geweest, zoo als mij verhaald werd. Op den tweeden dag, was echter de toevloed merklijk aangegroeid. Met genoegen vernam ik tevens, dat de H. wijding tot den gees-

lijken stand zeer treffend was geweest, en dat de Bisschoppelijke rede, bij deze gelegenheid uitgesproken, ook weder had overgevloed van die ware, apostolische zalving, met welke de waardige Prelaat de harten zijner toehoorders zoo innig weet te roeren, om met onwrikbare standvastigheid steeds naar het Heiligdom der deugd te streven. Zondag, den 22 Mei daaraanvolgende, celebreerde de Bisschop eene pontificale Mis in de kerk der parochie van de Minderbroeders, de aandrang, om de H. Mis bij te wonen, nog door gneur den heerlijken omtrek van Nijmegen, die zich bij de bergén en dalen der schilderachtig gelegen dorpjes van *Ubergen* en *Beek* vertoond. Het overige gedeelte van den dag werd, in stille landelijke afzondering, bij den edelen familie kring van den Hoogwelgeboren heer, *F. Baron van Scherpen Zeel-Heusch*, aan zijn Hoog-Eerwaarde verwant, op zijn aangenaam gelegen buitenverblijf: Geldersch hof, doorgebracht. Op donderdag, den 25 Mei II. zag de steller dezes, Monseigneur den H. Dienst door eene pontificale Mis in de kerk der parochie van de predikheeren verrigten, tot viering van den H. Sacramentsdag. Het grootsch, en uitgestrekt kerkgebouw (een aloud gedenkstuk van voorvaderlijke godsvrucht) had eene menigte aanschouwers, waaronder zich ook eden van andere godsdienstige gezindheden bevonden, derwaarts uitgelokt, nu door geen bewijs van bevoegdheid belemmerd. Van het hoog kerkgewelf, zag men een aantal nationale vlaggen neerdalen, waaronder velen, door onze protestantsche broeders, tot dat doeleinde, vriendschappelijk geleend. Het hoog altaar een overblijfsel van het voormalig kerkenhuis dezer parochie, naar evenredigheid van deszelfs tegenwoordige standplaats, dwergachtig klein, in het reusachtig gebouw scheen door twee lange nationale vlaggen, kruisselings uit de hoogte tot aan den top des altaars afdalende, eene vergrootte gestalte aan te nemen, die eene zeer goedenittrekking deed. Aan de linkerzijde des altaars, verhief zich den bisschoppelijken troon, binnenwaarts in het half rond bekleed met geplooid, licht roode, zijde stof, die met een fijn, doorzigtig wit gaas was overtoegen. De ruime zetel prijkte met geel breed gestreept fluweel, het troongewelf was, onder anderen, bevallig versierd, door twee met oranje appelen rijk beladen boompjes; de trappen zoo van het hoog altaar, als van den troon, waren met fraai tapijwerk bedekt, kortom, alles vereenigde zich voor de plegtigheid van den dag tot de doemmatig smaakvol geheel. Ten half tien uren, [werd Mgr. door eene patrijke geestelijkheid aan de hoofdeur van het kerkgebouw afgehaald, en ingeleid. Vooraf gingen zes jeugdige bruidjes, welkers pas ontloken bos van onschuld op het engelachtig gelaat door de zedige, zuiverwitte kleeding nog verhoogd werd. Vier dezer maagden droegen sierlijke korfjes gevuld met bloemen, welke de twee overige op het pad stroomden naar den Hoog-Eerwaarde te betreden. Zoo naderde de achtste, met eenzaam, en statig; onder juchend blokken geluid, en uitmuntend orgelspel, tot aan den voet van het hoog altaar. Hier boog zich zijn Hoog-Eerwaarde voor het tabernakel, deed een kort stil gebed, en begaf zich alstoen naar den troon; het prachtig, goude bisschoppelijk gewaad aangelrokken zijnde, verliet Zijne Hoog Eerwaardigheid, met den zwaren gouden bisschoppelijken staf den troon, en stapte met deffigen tred, naar het hoog altaar, en de plegtige heilige offerande der mis nam een aanvang. Een twaalfstal geestelijken, rijk gekleed, hielp de luisterrijke ceremonien vervullen in verschillende betrekkingen, welkers juiste aanwijzing voor eenen, niet genoeg ingelichten leek eene moeilijke taak is! Een, in de kunst bedreven koor, liet den kerkzang in melodieuze toonen smelten, onder keurig orgelspel van onzen beroemden organist, *C. Courbois*. — Gedurende de geheele heilige dienstverrigting, heerschte de meest eerbiedige stilte, en voorberedige orde, het natuurlijk gevolg van godvruchtige aandacht. Alle harten gevoelden zich door het zichtbaar plegtstatige tot hooger doel: *het onzichtbare*, hemelwaarts getrokken; ieder scheen van het heilige, dat hem omringde, diep doordrongen!... Na deze plegtige misviering, kon elk, die verlangde, zijn eerbewijs bij Monseigneur af te leggen, daartoe in het pastoriehuis gelegenheid krijgen. — Allen, zonder onderscheid van stand, of godsvereering, die tot Zijne Hoogeerwaardigheid mogten naderen, wisten niet genoeg te roemen de edelaardige spraakzaamheid, en dadelijk innemende, apostolische, zachtmoedigheid van den waardigen Kerkprelaat. — Monseigneur nam vervolgens, met de genoodigden, meestal geestelijken; die tot de plegtigheid mede werkzaam waren, het middagmaal bij den eerw. heer *de Jong*, Pastoor der Predikheeren parochie, in welkers aloud kerkgebouw het feest van den dag was gevierd. De benedenvertrekken der pastorie duiden, door hunne zware gewelven, nog de voormalige kloosterlijke inrigting aan. De eetzaal was, met veel smaak veraangenaamd; groene, met allerlei bloemen, doornvlochte kransen zweefden als het ware aan het gewelf; langs de wanden stonden in digte rijen, trapswijze, heerlijk bloeiende en andere gewassen geschaard, waarvan de potten zich achter donzig mos ver-

scholen, zoodat de zaal het voorkomen van eenen bevalligen nitwerkrég. De algemeene vreugd rees nog hooger, toen men door de merkwaardige bijzonderheid verrast werd, dat Monseigneur, juist op dezen feestdag, zijn *een en vijftigste* jaar bereikte. De eerwaarde gastheer bediende zich van deze gelegenheid, om Monseign., bij het nageregt, in eene korte, maar hartelijke toespraak geluk te wenschen met Zijn Hoog Eerwaardens verjaardag; welke gelukwensching in eenige latijnsche dichtregelen, zoo door den eerwaarden gastheer, als door een der feestgheooten vervaardigd, door dezen werd herhaald. — In dit, uit het welmeenend hart, hetwelk opregte gevoelens van diepen eerbied voedt, gevloeid dichtstakje, bij de ontdekking van den verjaardag ontworpen werd eenvoudig, het rein vreugdegevoel uitgedrukt over het hemelsch geschenk van den waardigen Bisschop, die door den glans zijner verhevene deugden, een' nieuwen luister over de Roomsche Katholieke Kerk verspreidde. Het langdurig, weldadig schitteren van dit glansrijk licht werd van de goede Voorzienigheid afgesmeekt, benevens den eindelijken overgang van den waardigen Kerkyoogd, uit dit aardsch verblijf van zedelijke beproeving, tot de zalige gewesten der onsterfelijkheid! Monseigneur scheen aan dit eerbetoon, uit de zuivere bron van hoogachting en eerbied opwellende, niet ongevoelig; maar beantwoordde hetzelfde met die verhevene zedigheid, welke het gewoon echt kenmerk is van ware verdiensten; Zijne Hoog Eerwaardigheid verklaarde: „dat de gelukwensch aan den verjaarden aangenaam was; maar dat de Bisschop hoopte, onder medewerking der Voorzienigheid, nog al die zedelijke hoedanigheden in de toekomst, te mogen verwerven, welke de gelukwensch, als reeds verworven, geliefde te veronderstellen.” Een antwoord, hetwelk, ware het mogelijk, de gevoelens van eerbied, voor Zijn Hoog Eerwaarde reeds geresigd, nog hooger zoude hebben doen rijzen!

De feestgheooten begaven zich thans naar de Reguliere kerk, om het pontificaal lof bij te wonen. Zijne Hoog Eerwaardigheid werd daar aan de hoofdvoordeur weder in stoet afgehaald; door eene patrijke geestelijkheid, waaronder men een zevental, in prachtige koorclappen uitgedoscht, opmerkte. Het ruim, ook uit voorvaderlijken tijd afkomstig, kerkgebouw was zeer doelmatig versierd. Het hoog altaar, hetschoonste van al de hier aanwezige kerken, wekt reeds bij den eersten aanblik, ernst en eerbied. Het kerkgebouw, in ruimte al de anderen, behalve dat der Predikheeren parochie, overtreffende, was opgepropt met menschen, en toch heerschte door het goed beleid van den onvermoeid ijverigen, eerwaarden heer Pastoor, *M. Wolff*, overal de beste orde! Een vijftigtal, in het wit gekleede, bruidjes opende den geestelijken trein, welke Monseigneur inleidde. — Na het eerbiedsbetoon en een kort gebed voor het hoog altaar, begon de schitterend bisschoppelijk gewaad bij den opgerigten troon, aangelrokken; hiermede bekleed, begaf Zijn Hoog Eerw. met den bisschoppelijken staf, weder naar het hoog altaar, en het pontificaal lof begon! — De godsdienstige stemming der gemoederen viel, ook hier, treffend in het oog. De plegtigheid werd opgeluisterd door eenen statigen omgang in de kerk, en den daaraangrenzenden afgesloten tuin. Vooraf, gingen de edele toonbeelden van kinderlijke onschuld: de bruidjes; dan volgde een groot aantal brandende witte waskaarsen-dragers van beiderlei kunne; voorts de geestelijkheid, en eindelijk de Hoog-Eerwaarde Bisschop, het H. Sacrament, onder een verhemelte, in eene zeer kostbare Remonstrantie dragende, waarachter zich weder een aanzienlijk getal brandende waslichtendragers aansloot. De processie hield stil bij het altaar aan hare linkerzijde, van waar de Benedictie gegeven werd, onder opwekkend orgelspel, en gregoriaansch kerkgezang. Zij vervolgde haren weg tot aan het altaar, in den tuin opgerigt, van welken de Benedictie mede aan de verzamelde menigte eerbiedig knielende gegeven werd, onder inroeping van den hemelschen zegen op de vruchten der aarde. De vengsters der naburige huizen, de daken, de tuinmuur, zelfs de op een korten afstand in het verschiet, gelegen stadswal, waren met toeschouwers bezet, die gesticht schenen door de afdier, door hem, nog nooit geziene plegtigheid. De processie nam haren terugweg, langs de kronkelpaden van den tuin, in eene golvende beweging naar de kerk, door het eerste schoon lenteweder van eenen zeelen onbewolkten Mei dag, buitengewoon begunstigd, de feestviering werd hier met den plegtigen Ambrosiaanschen lofzang beëindigd, waarna het overig gedeelte van den reeds gevierden avondstond in vriendschappelijke vereeniging bij den eerwaarden den dag zelve vermeerderd, was thans zoo groot, dat het kerkgebouw, eigenlijk ook een kerkenhuis, ofschoon nog onlangs met aanzienlijke offers, door het zorgvol beleid van den waakzamen herder aanmerkelijk uitgebreid, veel te klein was, om de zaamgevloeide menigte te bevatten. De plegtigheid was, overigens, in volmaakte orde afgevoerd. Des anderendaags, deed zijne Hoogeerwaardigheid een uitstapje naar de verrukkelijke oorden van het naburig Cleef, en vertoefde aldaar twee dagen. Den 24 Mei II. bezigtigde Monsei-

heer Pastoor Wolff, gezellig werd doorgebracht, die door de tegenwoordigheid van Mgr. vereerd werd, zeer veelvuldig over de wijze van zijn Hoog Eerwaardens ontvangst alhier, tot welke de plaatselijke zoo wel burgerlijke als militaire, hooge gezagvoerders al het mogelijke hebben gelieven heuscheljk bij te dragen.

Nog lang zal deze plegtige feestdag, zonder stoornis, in broederlijke omdragt, onder elke blijken van wetwillentheid, door in godsvereeniging anders denkenden bewezen, in het geheugen der roomsche bevolking bewaard blijven! Zijn Hoog Eerwaarde is des anderen daags, met den stoomhooft huiswaarts vertrokken.

NIJMEGEN,
DEN 2^{den} JUNIJ, 1837.

Een ooggetuige der plegtigheid
van H. Sacramentsdag.

BONDGAANDE BRIEF VAN MGR. DEN BISCHOP VAN NAMEN TEGEN DE HANDELINGEN VAN HET BIJBELGENOOTSCHAP.

Nikolaas Joseph door de goddelijke barmhartigheid en de gratie van den heiligen apostolischen Stoel, Bisschop van Namen.

Aan de eerwaarde Heeren pastoors der stad en voorsteden van Namen.

MIJNE HEEREN!

Ik heb de zekerheid bekomen dat men op dit oogenblik te Namen exemplaren van het oud en nieuw testament, in het fransch vertaald, die tegen zeer lagen prijs verkocht wurden, rondvent.

De tijd heeft mij niet toegelaten te onderzoeken, of de vertaling naauwkeurig is, doch alware zulks, het is altijd den geloovigen verboden hetzelfde te lezen.

Gij kent de voorschriften die aan het einde van het heilig concilie van Trente, goedgekeurd door Paus Pius IV, gevonden worden.

De vierde Regel houdt in dat men den bijbel niet in de landtaal mag lezen, tenzij men eene schriftelijke vergunning van zijnen bisschop daartoe verkregen heeft en dat zij, die zonder deze vergunning denzelven lezen of terughouden, van hunne zonden niet kunnen worden onthouden voor en alleer zij dezelve aan den ordinaris ter hand hebben gesteld.

Gij zult zorg dragen mijne heeren, om deze circulaire morgen van het predikgestoelte te doen aflezen en aan uwe parochianen, die dergelijke boeken onder zich mogten hebben, te doen begrijpen, dat zij verplicht zijn dezelve u ter hand te stellen.

Namen den 13 Mei 1837.

† NIKOLAAS JOSEPH,
Bisschop van Namen.

BEKENDMAKINGEN.

VOOR HET BLIK.

HERFERTPAARDIJNEN DER GRASGEWASSEN TE GRAVE.

De Agent van het Domein te 's Hertogenbosch, zal, als daartoe speciaal gemagtigd, ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur, op Donderdag den 15 Junij 1837, te Grave, op het Raadhuis, dadelijk na afloop der Verkoopning van het Hooigras

VERPACHTEN:

Het GRASGEWAS der Vestingwerken der stad Grave, hetwelk op den 12 Mei jongstleden, uithoofde van te min-geldig is opgehouden en zulks voor het seizoen van den jare 1837, verdeeld in 12 Perceelen.

De Agent van het Domein voornoemd,
M. W. VAN GRASVELD.

's BOSCH,
den 6 Junij 1837.

* * Twee ZILVERSMIDS GEZELLEN van den R. K. Godsdienst vast werk begeerende en bewijzen kunnende overleggen van een goed zedelijk gedrag en in KERKWERKEN niet onervaren zijnde, adresseren zich in persoon of met franco Brieven bij A. J. Boekmeulen, Goud en Zilvermid te Boonbed.

PRIS-GOULANT DER EFFECTEN, TE AMSTERDAM. Den 7 Junij 1837.

Laagste Hoogste Koers ten			Laagste Hoogste Koers ten			Laagste Hoogste Koers ten		
koers.	koers.	4 1/2 ure.	koers.	koers.	4 1/2 ure.	koers.	koers.	4 1/2 ure.
NEDERL. Werk. sch. 1 2 1/2 pCt.	54	54 1/16	54 7/8	PORTUGAL, Obl. te Lond.	5	pCt.		
Dito dito.....	5	98 7/8	98 1/16	Dito dito.....	3			
Uitgestelde schuld.....		119 1/38	119 1/2	NAPLES. Cert. bij L. et B.	5			
Kansbilj. van dito.....	f	22 1/2	22 1/4	Dito bij Falcann. et C.	5	91 1/2		
Amortisatie Syndicaat 4 1/2 pCt.	91 3/8	91 3/16	91 3/8	Leen. te L. bij Kotha.	5			
Amort. dito.....	3 1/2	75 1/8	75 1/4	Aandebn Perollers.....	3			
Amort. M. d. d. d. d. d. d.	4 1/2	477	477 1/4	Dito te Paris.....	3			
Nieuwe d. d. d. d. d. d.	4 1/2	79 7/8	79 7/8	RUSL. Obl. Hope 1838	5	103 1/4	103 1/2	
O. I. Leening.....	4	90 3/4	90 3/4	Dito dito 1839	5			
FRANK. Fin. Gooch. 3	3	22 1/2	22 1/2	Ger. bij dito 1839	5	94	94 1/8	
ENGLAND. dito.....		22 1/2	22 1/2	Obligat. te Lond.	5			
SPANJ. L. bij Ard. p. st. 85	5			Certificat te Hamburg	5			
Dito bij dito, ond. stuk.				Inschrijving in Abdig.	6	6 1/2	6 1/2	
Passive.....				Certificaten van dito.....	6	65 1/2	65 1/2	
Defferad.....				PARAN. App. Lot. A. 300	f	135 1/4	137	
Fransche Uitgestelde.....				Dito 500				
Engelsche Uitgestelde.....								

Te 's Hertogenbosch, bij D. A. A. DE ROOY Boek- en Courantdrukker.

* * De ondergeteekenden maken het goetd Publiek bekend, dat zij zich sedert den 15 Mei in het van ouds gerenomeerd Logement DE WILDEMAN, op de Vischmarkt te 's Hertogenbosch, hebben geetablisceerd. Bij hun zijn te bekenen Beste Mecholsche (Brabandsche) STOELEN en FAUTEUILLES in Soorten tot de Civielste Prijzen. Bevelen zich in de gunst van Heeren Kooplieden en Reizigers hun Edelen eene prompte en civile bediening verzekerende.
VERHULST en ERMEN.

VERPLAATSING

VAN
BUREAU.

De Algemeene Postwagen-Onderneming VAN GEND en LOOS heeft de eer het publiek te berigten, dat op den 10 Junij aanstaande, het BUREAU dezer Onderneming te 's Hertogenbosch, onder directie van den Heer C. P. R. E. Y., uit de Hinthamerstraat wordt verplaatst naar de Apostelstraat, in het Hotel het Oud-Keizershof, bewoond door den Heer A. G. O. M. M. E. R. S.

's Hertogenbosch, den 5 Junij 1837.

* * In de Provincie Noord-Brabant, biedt zich een gelegenheid aan, voor 4 JONGE HEEREN tot kost en inwoning, benevens al hetgeen, wat tot eene beschaafde en christelijke opvoeding behoort, bij eenen R. K. pastoor ten platten lande.

Adres met gefrankte brieven bij den Drukker dezer, te 's Bosch.

* * N. F. O. L. A. N. S. VAN DE PEET, wiens Moeder onlangs Overleden is, wordt verwacht zich ten Spoedigste bij zijne Familie te Hazerwoude, aan te melden.

* * De Notaris J. O. H. DE BERGH, te 's Hertogenbosch, zal aldus in het Oud Stads Koffijhuis, bewoond bij F. M. HOHMANN, op Dingsdag den 20 Junij 1837, provisioneel en op Dingsdag den 4 Junij daarzuitvolgende final, telken dage des avonds ten 7 ure verkoopen. Een zeer goed ter nering staande HUIS en ERF, genaamd het Haasje, geg. B. 236, te 's Hertogenbosch, op de Smalle Haven, bestaande in een ruim VOORHUIS, groote BINNENKAMER, BOVENKAMERS, ZOLDER, KEEDEN, en meer andere GEMAKKEN.

In gebruik te aanvaarden bij de Betaling der Kooppenningen.

Rogge	Bodkweit	Haver	Garst	Het Nederlandsche pond Boter	De 3
7 1/2	5-00	5-08	2-33	0-00	0-50
	per Ned. Mud.				
					Roggebruod 27 1/2 Centis.

BEURS VAN HEDEN.

Donderdag den 8 Junij (ten 4 1/2 ure.)

Werkel. Schuld 2 1/2 pCt. 51 3/4, 1 1/2, 3/4; Dito 5 pCt. 98 1/2, 2; Kansb. f 22 1/2, 5/8, 7/8; Amort. Synd. 4 1/2 pCt. 91 3/8, 92; Dito 3 1/2 pCt. 75 3/4; Handelm. 177, 16 3/4, 177; Oost-ind. 5 pCt. 97 3/8; Aand. Haab. Spoorw. 110, 116; Ard. ins 85 p. st. 23, 22 1/4; Comp. van 12 Mei 29; Metall. 5 pCt. 99 1/2; Coban. 15 1/2, 16 1/2; Peruanen 12 3/8; Consols 3 pCt. 90 3/4.

BEURSPRIJZEN.

Weensdag 7 Junij.

Men verspreide ter beurze te Parijs voor de Carlisten zeer nadeefte geruchten. De notering was heden 5 pCt. 108, 90, 85, 75; 3 pCt. 78; 40, 35, 25; Nap. rent. 97, 10; Rom. L. 101 1/4, 1/2; Sp. Abd. 25 1/2, 1/4, 5/8, 1/4; Pass. 57 1/2.